

[Dagmar Mørk Jensen]

er gode nok. Men som sagt er det ikke en sag, der kan vente særlig længe.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Transport af farligt gods blev bragt i fokus på grund af forholdene i Vordingborg og i Rødby i forbindelse med DSBs transporter, og debatten har derfor selvfølgelig især været drejet ind på DSBs manglende overholdelse af reglerne og DSBs noget nonchalante forhold til reglerne, i alle tilfælde til at starte med.

Forslaget handler imidlertid om alle former for transport af farligt gods, for det skal ikke glemmes, at vejtransporter er langt farligere og sværere at kontrollere end jernbanetransporter. Målet må efter vores mening selvfølgelig være at få de farlige transporter over på skinnerne, hvor der er mulighed for den største kontrol og sikkerhed. Men så skal forholdene selvfølgelig være i orden, og det har de ikke været. DSB har kludret godt og grundigt i det, jokket rundt som en elefant i en glasbutik. DSB har ikke overholdt reglerne. Mærkningen af vognene er forkert i masser af tilfælde, og vogne med farligt gods har været placeret på almindeligt godsterræn uden særlige foranstaltninger.

Det er uhørt, at togvogne fulde af kemikalier nærmest er offentligt tilgængelige, og der har stået gifttømmer på baneterrænet, som enhver har kunnet komme til.

Også på Storebælt er det galt. Også Storebæltsmatrosene frygter giften. Der er adskillige sejladsere, hvor ikke en eneste matros har blot en smule forstand på bekæmpelse og behandling af kemikalierne, siger tillidsmanden for de overenskomstansatte matros til Fyens Stiftstidende den 6. december. I samme artikel udtrykker en matros det på den her måde:

»Hvis der skete noget alvorligt på en sejlads, hvor jeg var med, ville jeg gøre én ting: hurtigst muligt hoppe i en redningsbåd og se at komme væk.«

Måske meget fornuftigt tænkt af den enkelte, men ikke specielt betryggende for passagererne. Og hvad nu, hvis der skete noget alvorligt på DanLink-ruten? Hvad med de folk, der bor i området? Jernbanepersonalet kender intet til beredskabsplanerne, og det skal det skam heller ikke ifølge et svar, ministeren har givet fru Anne Grete Holmsgård.

Beredskabsplanerne skal selvfølgelig være offentligt tilgængelige, for så vidt de angår civiles sikkerhed. Personalet har heller ikke kendskab til godsets farlighed. Det kan selvfølgelig kigge på faresedlerne, men det hjælper ikke at se på en seddel og konstatere, at godset er farligt, hvis man så i øvrigt ikke ved, hvad man skal gøre. Som jeg sagde før, er faresedlerne ofte utilstrækkeligt eller forkert udfyldt. Der skal altså uddannelse til, og der skal en tilstrækkelig og en god og grundig uddannelse til.

Jernbaneforbundet finder, at DSB burde benytte specialarbejderskolerne og lade de folk, der har med giftvognene at gøre, gennemgå et 40 timers kursus på samme måde som de chauffører, der kører med tankvogne. Dette krav er efter VS' opfattelse ganske rimeligt.

Det må også sikres, at der er ordentlige beredskabsplaner og et ordentligt kendskab til planerne, som jeg sagde, således at alle de forskellige instanser, der bliver involveret ved uheld og ulykker, kan arbejde effektivt sammen. Det skal f.eks. sikres, at brandvæsenet hurtigt kan få eksperthjælp af kemikere, der kan sikre, at de farlige stoffer behandles rigtigt. Det skal sikres, at personalet på sygehusene er i stand til at tage sig ordentligt af de eventuelle ofre for ulykker. I det hele taget er koordination og information kodeord i forbindelse med transporten af farlige stoffer. Den enkelte skal vide, hvad han eller hun skal gøre, og hvad de andre gør. Derfor er det unægtelig lettere at koordinere indsatsen, hvis man samler ansvaret for transporten af farlige stoffer i ét ministerium.

Til sidst vil jeg sige, at jeg, ligesom hr. Erik Holst, også synes, at det var ganske fornuftigt at høre justitsministerens ord. Nu er spørgsmålet, hvem der kommer først, hønen eller ægget, og hvordan man kan tælle stemmer sammen. Eftersom der jo er flertal for det her, kan jeg godt forstå, at ministeren har nedsat en gruppe. Jeg kunne godt tænke mig, ligesom hr. Erik Holst, at få at vide: hvor hurtigt arbejdende er den? Hvor hurtigt sker der noget?

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet afviser forslaget. Der er efterhånden ved at være en helt uantagelig hysterisk holdning til alt, hvad der er den